

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2015/2193

z 25. novembra 2015

o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č.1386/2013/EÚ ⁽⁴⁾ (ďalej len „akčný program“) sa uznáva, že emisie znečisťujúcich látok do ovzdušia sa v posledných desaťročiach významne znížili, ale zároveň sú úrovne znečistenia ovzdušia v mnohých častiach Európy naďalej problematické a občania Únie sú ďalej vystavení látkam znečisťujúcim ovzdušie, ktoré potenciálne ohrozuje ich zdravie a pohodu. Podľa akčného programu sú ekosystémy naďalej postihnuté nadmerným ukladáním dusíka a síry, ktoré súvisí s emisiami uvoľňovanými v rámci dopravy, v dôsledku neudržateľných poľnohospodárskych postupov a rámci výroby elektrickej energie. Úrovně znečistenia ovzdušia sú v mnohých oblastiach Únie stále nad úrovňou limitných hodnôt, ktoré stanovila Únia, a normy kvality ovzdušia Únie zatiaľ nespĺňajú ciele, ktoré stanovila Svetová zdravotnícka organizácia.
- (2) S cieľom zabezpečiť zdravé životné prostredie pre všetkých sa v akčnom programe vyzýva k doplneniu miestnych opatrení primeranou politikou na vnútroštátnej úrovni, ako aj na úrovni Únie. Vyzýva sa v ňom najmä posilnenie úsilia o dosiahnutie úplného súladu s právnymi predpismi Únie v oblasti kvality ovzdušia a vymedzenie strategických cieľov a opatrení po roku 2020.
- (3) Z vedeckých posúdení vyplýva, že v dôsledku znečistenia ovzdušia dochádza k skráteniu dĺžky života občanov Únie priemerne o osem mesiacov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 7. októbra 2015 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 10. novembra 2015.

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1386/2013/EÚ z 20. novembra 2013 o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobry život v rámci možností našej planéty“ (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Emisie znečisťujúcich látok v dôsledku spaľovania paliva v stredne veľkých spaľovacích zariadeniach vo všeobecnosti nie sú regulované na úrovni Únie, a to ani napriek tomu, že čoraz väčšími prispievajú k znečisťovaniu ovzdušia, najmä kvôli zvýšenému využívaniu biomasy ako paliva vplyvom politiky v oblasti klímy a energie.
- (5) Na spaľovanie paliva v určitých malých spaľovacích zariadeniach a spotrebičoch sa vzťahujú vykonávacie opatrenia uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES ⁽¹⁾. Na vyplnenie zostávajúcej medzery v právnych predpisoch sú bezodkladne potrebné ďalšie opatrenia podľa smernice 2009/125/ES. Spaľovanie paliva vo veľkých spaľovacích zariadeniach sa od 7. januára 2013 reguluje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ ⁽²⁾, pričom na veľké spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 30 ods. 2 smernice 2010/75/EÚ, sa naďalej uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES ⁽³⁾, a to do 31. decembra 2015.
- (6) Komisia vo svojej správe Európskemu parlamentu a Rade zo 17. mája 2013 o preskúmaní vykonaných podľa článku 30 ods. 9 a článku 73 smernice 2010/75/EÚ o priemyselných emisiách v súvislosti s emisiami z intenzívneho chovu hospodárskych zvierat a spaľovacích zariadení dospela k záveru, že v prípade spaľovania palív v stredne veľkých spaľovacích zariadeniach sa preukázal jasný potenciál na nákladovo efektívne zníženie emisií do ovzdušia.
- (7) Medzinárodné záväzky Únie týkajúce sa znečistenia ovzdušia, ktorých cieľom je zníženie acidifikácie, eutrofizácie, prízemného ozónu a emisií tuhých častíc, sú odsúhlasené v Göteborgskom protokole k Dohovoru o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov, ktorý bol v roku 2012 zmenený s cieľom posilniť existujúce záväzky týkajúce sa zníženia oxidu siričitého, oxidov dusíka, amoniaku a prchavých organických zlúčenín a zaviesť nové záväzky týkajúce sa zníženia jemných tuhých častíc (PM 2,5), ktoré sa majú plniť počínajúc rokom 2020.
- (8) Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov z 18. decembra 2013 s názvom Program Čisté ovzdušie pre Európu obsahuje výzvu na prijatie opatrení na kontrolu emisií látok znečisťujúcich ovzdušie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení, čím by sa doplnil regulačný rámec pre sektor spaľovania. Programom Čisté ovzdušie sa dopĺňa program zníženia znečistenia do roku 2020 stanovený v oznámení Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 21. septembra 2005 s názvom Tematická stratégia o znečistení ovzdušia. V danej stratégii sa zároveň rozvíjajú ciele týkajúce sa zníženia vplyvov na obdobie do roku 2030. Na splnenie všetkých týchto strategických cieľov by sa mal vytvoriť regulačný program vrátane opatrení na kontrolu emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení.
- (9) Stredne veľké spaľovacie zariadenia by mali byť vyvíjané a prevádzkované tak, aby sa podporovala energetická účinnosť. Takéto úvahy, ako aj ekonomické úvahy, technické možnosti a životný cyklus existujúcich stredne veľkých spaľovacích zariadení by sa mali zohľadňovať najmä pri dodatočnej montáži stredne veľkých spaľovacích zariadení alebo rozhodovaní o významných investíciách.
- (10) S cieľom zabezpečiť, aby prevádzka stredne veľkých spaľovacích zariadení nevedla k zhoršovaniu kvality ovzdušia, výsledkom opatrení na obmedzenie emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu do ovzdušia by nemal byť nárast emisií iných znečisťujúcich látok, ako napríklad oxidu uhoľnatého.
- (11) Stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktoré už podliehajú minimálnym požiadavkám platným v celej Únii, ako napr. zariadenia, na ktoré sa vzťahuje agregáčne pravidlo podľa kapitoly III smernice 2010/75/EÚ, alebo zariadenia, ktoré spaľujú alebo spoluspaľujú tuhý alebo kvapalný odpad, a teda sa na ne vzťahuje kapitola IV uvedenej smernice, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (12) Z rozsahu tejto smernice by sa mali vylúčiť aj niektoré ďalšie stredne veľké spaľovacie zariadenia na základe ich technických vlastností alebo využitia v konkrétnych činnostiach.
- (13) Keďže na stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktoré spaľujú výlučne rafinérské palivá alebo rafinérské palivá s inými palivami na výrobu energie v rafinériách minerálnych olejov a plynu, a na regeneračné kotle v zariadeniach na výrobu celulózy sa už vzťahujú úrovne emisií súvisiace s najlepšimi dostupnými technikami (BAT) stanovenými v záveroch o BAT vypracovanými podľa smernice 2010/75/EÚ, táto smernica by sa na takéto zariadenia nemala uplatňovať.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES z 23. októbra 2001 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení (Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1).

- (14) Táto smernica by sa mala uplatňovať na spaľovacie zariadenia vrátane kombinácie dvoch alebo viacerých nových stredne veľkých spaľovacích zariadení, ktorých celkový menovitý tepelný príkon sa rovná alebo je väčší ako 1 MW a menší ako 50 MW. Jednotlivé spaľovacie zariadenia s menovitým tepelným príkonom menším ako 1 MW by sa na účely výpočtu celkového menovitého tepelného príkonu kombinácie spaľovacích zariadení nemali brať do úvahy. S cieľom zabrániť medzere v regulácii, táto smernica by sa mala tiež uplatňovať na kombináciu nových stredne veľkých spaľovacích zariadení, ktorých celkový menovitý tepelný príkon sa rovná alebo je väčší ako 50 MW, bez toho, aby bola dotknutá kapitola III smernice 2010/75/EÚ.
- (15) S cieľom zabezpečiť kontrolu emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a prachu do ovzdušia by každé stredne veľké spaľovacie zariadenie malo byť v prevádzke iba vtedy, ak mu bolo aspoň udelené povolenie alebo bolo registrované príslušným orgánom na základe informácií predložených prevádzkovateľom.
- (16) Na účely kontroly emisií do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení by sa v tejto smernici mali stanoviť emisné limity a požiadavky na monitorovanie.
- (17) Emisné limity stanovené v prílohe II by sa nemali vzťahovať na stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktoré sa nachádzajú na Kanárskych ostrovoch, vo francúzskych zámorských departementoch a na Azorách a Madeire, z dôvodu technických a logistických otázok súvisiacich s izolovanou polohou takýchto zariadení. Dotknuté členské štáty by pre takéto zariadenia mali stanoviť emisné limity s cieľom znížiť ich emisie do ovzdušia a potenciálne riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.
- (18) S cieľom poskytnúť existujúcim stredne veľkým spaľovacím zariadeniam dostatočný čas na technické prispôsobenie sa požiadavkám tejto smernice by sa mali na tieto zariadenia začať uplatňovať emisné limity až po uplynutí pevne stanoveného obdobia odo dňa začiatku uplatňovania tejto smernice.
- (19) S cieľom zohľadniť určité osobitné okolnosti, keď uplatňovanie emisných limitov by viedlo k neprimerane vysokým nákladom v porovnaní s prínosmi v oblasti životného prostredia, by členské štáty mali mať možnosť oslobodiť stredne veľké spaľovacie zariadenia používané v núdzových prípadoch a prevádzkované vo vyhradenom časovom úseku od dodržiavania emisných limitov stanovených v tejto smernici.
- (20) Vzhľadom na infraštruktúrne obmedzenia, ktorým čelia existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktoré sú súčasťou malých izolovaných sústav (SIS) alebo izolovaných mikrosústav (MIS), a na potrebu uľahčiť ich prepojenie, by sa takýmto zariadeniam malo poskytnúť viac času na prispôsobenie sa emisným limitom stanoveným v tejto smernici.
- (21) Vzhľadom na celkové výhody diaľkového vykurovania, pokiaľ ide o prispievanie k zníženiu používania palív v domácnosti, ktoré spôsobuje vysokú úroveň znečistenia ovzdušia, a o zlepšenie energetickej účinnosti a znižovanie emisií CO₂, členské štáty by mali mať možnosť poskytnúť existujúcim stredne veľkým spaľovacím zariadeniam, ktoré poskytujú podstatnú časť svojej výroby využiteľného tepla verejnej sieti diaľkového vykurovania, viac času na prispôsobenie sa emisným limitom stanoveným v tejto smernici.
- (22) Vzhľadom na nedávne investície do zariadení na biomasu s cieľom zvýšiť využívanie obnoviteľných zdrojov energie, ktoré už vedie k zníženiu emisií znečisťujúcich látok, a na účely zohľadnenia súvisiacich investičných cyklov, členské štáty by mali mať možnosť poskytnúť takýmto zariadeniam viac času na prispôsobenie sa emisným limitom stanoveným v tejto smernici.
- (23) Vzhľadom na kľúčovú úlohu plynových kompresorových staníc pre spoľahlivosť a bezpečnú prevádzku národných prepravných sietí pre zemný plyn a na osobitné obmedzenia týkajúce sa ich modernizácie, členské štáty by mali mať možnosť poskytnúť stredne veľkým spaľovacím zariadeniam, ktoré poháňajú tieto stanice, viac času na prispôsobenie sa emisným limitom oxidov dusíka stanoveným v tejto smernici.
- (24) V súlade s článkom 193 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa touto smernicou nebráni členským štátom zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia. Takéto opatrenia môžu byť potrebné napríklad v zónach, ktoré nespĺňajú limitné hodnoty EÚ týkajúce sa kvality ovzdušia. V týchto prípadoch by členské štáty mali posúdiť potrebu uplatňovať prísnejšie emisné limity, než sú požiadavky stanovené v tejto smernici, ako súčasť vypracúvania plánov kvality ovzdušia podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES⁽¹⁾. Pri takýchto posúdeniach by sa mal zohľadňovať výsledok výmeny informácií o najlepšej výkonnosti v oblasti znižovania emisií, ktoré možno dosiahnuť použitím najlepších dostupných a vznikajúcich technológií. Komisia by mala usporiadať takúto výmenu informácií s členskými štátmi, dotknutými odvetviami, vrátane operátorov a dodávateľov technológií, a mimovládnyimi organizáciami vrátane tých, ktoré presadzujú ochranu životného prostredia.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (25) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby v prípade nesúladu s touto smernicou prevádzkovateľ stredne veľkého spaľovacieho zariadenia prijal nevyhnutné opatrenia. Členské štáty by mali zriadiť systém na kontrolu dodržiavania požiadaviek v tejto smernici zo strany stredne veľkých spaľovacích zariadení.
- (26) S cieľom zabezpečiť účinnú implementáciu a účinné presadzovanie tejto smernice, inšpekcie by sa mali, ak je to možné, koordinovať s inšpekciami vyžadovanými podľa iných právnych predpisov Únie v prípade potreby.
- (27) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa prístupu k informáciám vzťahujúcich sa na jej vykonávanie by sa mali uplatňovať takým spôsobom, aby sa zabezpečil plný účinok smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽¹⁾.
- (28) S cieľom obmedziť záťaž malých a stredných podnikov prevádzkujúcich stredne veľké spaľovacie zariadenia, by mali byť administratívne povinnosti prevádzkovateľov týkajúce sa poskytovania informácií, monitorovania a podávania správ primerané, mali by zamedzovať duplicitu a zároveň by mali príslušnému orgánu umožňovať účinné overovanie súladu.
- (29) S cieľom zabezpečiť konzistentnosť a koherentnosť informácií poskytnutých členskými štátmi o vykonávaní tejto smernice a podporiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Komisiou by Komisia s pomocou Európskej environmentálnej agentúry mala vypracovať elektronický informačný nástroj, ktorý by bol k dispozícii aj na interné použitie zo strany členských štátov na účely podávania správ a správy údajov na vnútroštátnej úrovni.
- (30) Komisia by mala posúdiť potrebu zmeniť emisné limity stanovené v prílohe II pre nové stredne veľké spaľovacie zariadenia na základe najmodernejších technológií. V tejto súvislosti by Komisia mala tiež zvážiť potrebu stanovenia osobitných emisných limitov pre ďalšie znečisťujúce látky, ako je oxid uhoľnatý, a možné minimálne normy energetickej účinnosti.
- (31) S cieľom prispôsobiť sa vedeckému a technickému pokroku by sa mala Komisii udeliť právomoc prijímať akty so zámerom prispôsobiť v súlade s článkom 290 ZFEÚ ustanovenia týkajúce sa posudzovania dosiahnutia súladu stanoveného v prílohe III časti 2 bode 2. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (32) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice a zjednodušiť a zefektívniť povinnosti ukladané členským štátom v súvislosti s podávaním správ, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci, pokiaľ ide o špecifikáciu technických formátov na podávanie správ. Tieto právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Keďže ciele tejto smernice, konkrétne zlepšenie kvality životného prostredia a ľudského zdravia, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodu ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku sa touto smernicou neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (34) Touto smernicou sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Cieľom tejto smernice je predovšetkým zabezpečiť uplatňovanie článku 37 charty, ktorý sa týka ochrany životného prostredia.
- (35) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom ⁽³⁾ sa členské štáty v odôvodnených prípadoch zaviazali pripojiť k oznámeniu o svojich transpozíčných opatreniach jeden alebo viacero dokumentov, v ktorých sa vysvetlí vzťah medzi príslušnými zložkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych nástrojov transpozície. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené,

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica Rady 90/313/EHS (Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá týkajúce sa kontroly emisií oxidu siričitého (SO₂), oxidov dusíka (NO_x) a prachu do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení s cieľom znížiť tak emisie do ovzdušia a potenciálne riziká týchto emisií pre ľudské zdravie a životné prostredie.

V tejto smernici sa stanovujú aj pravidlá pre monitorovanie emisií oxidu uhoľnatého (CO).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na spaľovacie zariadenia, ktorých celkový menovitý tepelný príkon sa rovná alebo je väčší ako 1 MW a menší ako 50 MW (ďalej len „stredne veľké spaľovacie zariadenia“), bez ohľadu na druh paliva, ktorý používajú.
2. Táto smernica sa vzťahuje aj na kombináciu nových stredne veľkých spaľovacích zariadení podľa článku 4 vrátane kombinácie, keď sa celkový menovitý tepelný príkon rovná alebo je väčší ako 50MW, pokiaľ takáto kombinácia nie je spaľovacím zariadením, na ktoré sa vzťahuje kapitola III smernice 2010/75/EÚ.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na:
 - a) spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje kapitola III alebo kapitola IV smernice 2010/75/EÚ;
 - b) spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/68/ES ⁽¹⁾;
 - c) poľnohospodárske spaľovacie zariadenia s celkovým menovitým tepelným príkonom menším alebo rovnajúcim sa 5 MW, ktoré ako palivo využívajú výlučne nespracovaný trus hydiny, ako sa uvádza v článku 9 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ⁽²⁾;
 - d) spaľovacie zariadenia, v ktorých sa plynné produkty vznikajúce pri spaľovaní používajú na priamy ohrev, sušenie alebo inú úpravu predmetov alebo materiálov;
 - e) spaľovacie zariadenia, v ktorých sa plynné produkty vznikajúce pri spaľovaní používajú na priame vykurovanie plynom využívané na vykurovanie vnútorných priestorov na účely zlepšenia podmienok na pracovisku;
 - f) zariadenia na dodatočné spaľovanie určené na čistenie odpadových plynov z priemyselných procesov spaľovaním, ktoré nie sú prevádzkované ako samostatné spaľovacie zariadenia;
 - g) akékoľvek technické zariadenia používané na pohon vozidiel, lodí alebo lietadiel;
 - h) plynové turbíny a plynové a naftové motory používané na morských plošinách;
 - i) zariadenia na regeneráciu katalyzátorov na katalytické krakovanie;
 - j) zariadenia na premenu sulfánu na síru;
 - k) reaktory používané v chemickom priemysle;
 - l) pece s koksovými batériami;
 - m) kaupre;
 - n) krematóriá;
 - o) spaľovacie zariadenia, ktoré spaľujú výlučne rafinérске palivá alebo rafinérске palivá s inými palivami na výrobu energie v rafinériách minerálnych olejov a plynu;
 - p) regeneračné kotle v zariadeniach na výrobu celulózy.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/68/ES zo 16. decembra 1997 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, ktoré sa týkajú opatrení voči emisiám plyných a tuhých znečisťujúcich látok zo spaľovacích motorov inštalovaných v necestných pojazdných strojoch (Ú. v. ES L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (nariadenie o vedľajších živočíšnych produktoch) (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1).

4. Táto smernica sa neuplatňuje na aktivity v oblasti výskumu, vývoja a testovania týkajúce sa stredne veľkých spaľovacích zariadení. Členské štáty môžu na uplatňovanie tohto odseku stanoviť osobitné podmienky.

Článok 3

Vymedzenia pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „emisia“ je vypúšťanie látok zo spaľovacieho zariadenia do ovzdušia;
2. „emisný limit“ je prípustné množstvo látky v odpadových plynch zo spaľovacieho zariadenia, ktoré môže byť vypustené do ovzdušia za dané obdobie;
3. „oxidy dusíka“ (NO_x) sú oxid dusnatý a oxid dusičitý, vyjadrené ako oxid dusičitý (NO_2);
4. „prach“ sú častice akéhokoľvek tvaru, štruktúry alebo hustoty, rozptýlené v plynnej fáze v podmienkach na mieste odberu vzoriek, ktoré sa môžu zachytiť filtráciou za určených podmienok po odbere reprezentatívnych vzoriek analyzovaného plynu a ktoré zostávajú pred filtrom a na filtri po vysušení za určených podmienok;
5. „spaľovacie zariadenie“ je každé technické zariadenie, v ktorom sa oxidujú palivá s cieľom využiť takto vzniknuté teplo;
6. „existujúce spaľovacie zariadenie“ je spaľovacie zariadenie uvedené do prevádzky pred 20. decembrom 2018 alebo zariadenie, pre ktoré bolo vydané povolenie pred 19. decembrom 2017 v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi pod podmienkou, že zariadenie začne prevádzku najneskôr 20. decembra 2018;
7. „nové spaľovacie zariadenie“ je spaľovacie zariadenie iné ako existujúce spaľovacie zariadenie;
8. „motor“ je plynový motor, naftový motor alebo dvojpalivový motor;
9. „plynový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Ottoho cyklu a na spaľovanie paliva používa zážihové zapáľovanie;
10. „naftový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Dieselovho cyklu a na spaľovanie paliva používa kompresné zapáľovanie;
11. „dvojpalivový motor“ je spaľovací motor, ktorý používa vznetové zapáľovanie a pri spaľovaní kvapalných palív pracuje na základe Dieselovho cyklu a pri spaľovaní plyných palív pracuje na základe Ottoho cyklu;
12. „plynová turbína“ je každý rotujúci stroj, ktorý premieňa tepelnú energiu na mechanickú prácu, pozostávajúci najmä z kompresora, tepelného zariadenia, v ktorom sa oxidujú palivá na ohrev pracovného média, a turbíny vrátane plyných turbín s otvoreným, ako aj kombinovaným cyklom, a plynové turbíny v režime kombinovanej výroby, a to všetky typy, či už s dodatočným spaľovaním alebo bez neho;
13. „malá izolovaná sústava“ (SIS – small isolated system) je malá izolovaná sústava v zmysle článku 2 bodu 26 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽¹⁾;
14. „izolovaná mikrosústava“ (MIS – micro isolated system) je mikrosústava v zmysle článku 2 bodu 27 smernice 2009/72/ES;
15. „palivo“ je akýkoľvek tuhý, kvapalný alebo plyný horľavý materiál;
16. „rafinérské palivo“ je tuhý, kvapalný alebo plyný horľavý materiál získaný z destilácie a konverzie pri rafinácii ropy vrátane rafinérskeho vykurovacieho plynu, syntéznych plynov, rafinérskych olejov a ropného koksu;
17. „odpad“ je odpad vymedzený v článku 3 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 22.11.2008, s. 3).

18. „biomasa“ sú:
- výrobky pozostávajúce z akejkoľvek rastlinnej hmoty pochádzajúcej z poľnohospodárstva alebo lesníctva, ktorá sa môže použiť ako palivo na účely zhodnotenia jej energetického obsahu;
 - nasledujúci odpad:
 - rastlinný odpad z poľnohospodárstva a lesníctva;
 - rastlinný odpad z potravinárskeho priemyslu, ak sa zhodnotí získané teplo;
 - vláknitý rastlinný odpad z výroby buničiny a z výroby papiera z celulózy, ak sa spoluspaľuje na mieste výroby a vytvorené teplo sa zhodnocuje;
 - korkový odpad;
 - drevený odpad s výnimkou dreveného odpadu, ktorý môže obsahovať halogénované organické zlúčeniny alebo ťažké kovy následkom ošetrovania prostriedkami na ochranu dreva alebo náterovými látkami a ktorý zahŕňa najmä takýto drevený odpad pochádzajúci zo stavieb a demolácií;
19. „plynový olej“ je:
- každé kvapalné palivo získané z ropy, na ktoré sa vzťahujú číselné znaky KN 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 alebo 2710 20 19, alebo
 - každé kvapalné palivo získané z ropy, z ktorého sa pri teplote 250 °C vydestiluje metódou ASTM D86 menej ako 65 % objemu (vrátane strát) a pri teplote 350 °C najmenej 85 % objemu (vrátane strát);
20. „zemný plyn“ je prirodzene sa vyskytujúci metán s obsahom vzácnych plynov a iných zložiek neprekračujúcich 20 % (objemovo);
21. „ťažký vykurovací olej“ je:
- každé kvapalné palivo získané z ropy, na ktoré sa vzťahujú číselné znaky KN 2710 19 51 až 2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 alebo 2710 20 39, alebo
 - každé kvapalné palivo získané z ropy, iné ako plynový olej vymedzený v bode 19, ktoré z dôvodu svojho destilačného rozsahu patrí do kategórie ťažkých olejov určených na použitie ako palivo, z ktorého sa pri teplote 250 °C vydestiluje metódou ASTM D86 menej ako 65 % objemu (vrátane strát). Ak nie je možné vykonať destiláciu pomocou metódy ASTM D86, pokladá sa ropný produkt rovnako za ťažký vykurovací olej;
22. „prevádzkové hodiny“ je čas vyjadrený v hodinách, počas ktorého je spaľovacie zariadenie v prevádzke a vypúšťa do ovzdušia emisie, s výnimkou doby nábehu a odstávovania;
23. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje alebo riadi spaľovacie zariadenie alebo, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, osoba, na ktorú bola prenesená hospodárska právomoc rozhodovať o technickom fungovaní zariadenia;
24. „zóna“ je časť územia členského štátu, ktorú tento členský štát vymedzil na účely posúdenia a riadenia kvality ovzdušia, ako sa stanovuje v smernici 2008/50/ES.

Článok 4

Agregácia

Kombinácia dvoch alebo viacerých nových stredne veľkých spaľovacích zariadení sa na účely tejto smernice považuje za jedno stredne veľké spaľovacie zariadenie a ich menovitý tepelný príkon sa sčítava na účely výpočtu celkového menovitého tepelného príkonu zariadenia, ak:

- sa odpadové plyny takýchto stredne veľkých spaľovacích zariadení vypúšťajú spoločným komínom alebo
- vzhľadom na technické a ekonomické faktory by sa odpadové plyny takýchto stredne veľkých spaľovacích zariadení mohli vypúšťať spoločným komínom, a to podľa posúdenia príslušného orgánu.

Článok 5

Povolenia a registrácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že žiadne nové stredne veľké spaľovacie zariadenie nebude prevádzkované bez povolenia alebo registrácie.
2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že od 1. januára 2024 žiadne existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenie s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW nebude prevádzkované bez povolenia alebo registrácie.

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že od 1. januára 2029 žiadne existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenie s menovitým tepelným príkonom menším alebo rovnajúcim sa 5 MW nebude prevádzkované bez povolenia alebo registrácie.

3. Členské štáty spresnia postup udelenia povolenia alebo registrácie stredne veľkých spaľovacích zariadení. Uvedené postupy zahŕňajú aspoň povinnosť prevádzkovateľa informovať príslušný orgán o prevádzke alebo úmysle prevádzkovať stredne veľké spaľovacie zariadenie a poskytnúť aspoň informácie uvedené v prílohe I.

4. Príslušný orgán zaregistruje stredne veľké spaľovacie zariadenie alebo začne postup udelenia povolenia pre toto zariadenie do jedného mesiaca od poskytnutia informácií uvedených v odseku 3 prevádzkovateľom. Príslušný orgán informuje prevádzkovateľa o takejto registrácii alebo o začatí postupu udelenia povolenia.

5. Príslušný orgán vedie register s informáciami o každom stredne veľkom spaľovacom zariadení vrátane informácií uvedených v prílohe I a informácií získaných podľa článku 9. Existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia sú uvedené v registri od dátumu registrácie alebo od dátumu, keď im bolo udelené povolenie, v súlade s touto smernicou. Príslušný orgán sprístupní informácie obsiahnuté v registri verejnosti, a to aj prostredníctvom internetu, v súlade so smernicou 2003/4/ES.

6. Bez toho, aby bola dotknutá povinnosť pre stredne veľké spaľovacie zariadenia byť držiteľom povolenia alebo byť registrované, členské štáty môžu požiadavky na určité kategórie stredne veľkých spaľovacích zariadení zahrnúť do všeobecne záväzných pravidiel. V prípade prijatia všeobecne záväzných pravidiel môže povolenie alebo registrácia obsahovať len odkaz na takéto pravidlá.

7. Ak sú stredne veľké spaľovacie zariadenia súčasťou zariadení, na ktoré sa vzťahuje kapitola II smernice 2010/75/EÚ o priemyselných emisiách, požiadavky v tomto článku sa pokladajú za splnené dodržiavaním uvedenej smernice.

8. Všetky udelené povolenia alebo uskutočnené registrácie podľa iných vnútroštátnych právnych predpisov alebo právnych predpisov Únie možno spájať s povolením alebo registráciou vyžadovaným v súlade s odsekom 1 do jedného povolenia alebo registrácie za predpokladu, že uvedené jedno povolenie alebo registrácia obsahujú informácie vyžadované podľa tohto článku.

Článok 6

Emisné limity

1. Bez toho, aby bola dotknutá kapitola II smernice 2010/75/EÚ, v prípade, keď sa uplatňuje, emisné limity stanovené v prílohe II k tejto smernici, platia pre stredne veľké spaľovacie zariadenia.

Emisné limity stanovené v prílohe II sa nevzťahujú na stredne veľké spaľovacie zariadenia na Kanárskych ostrovoch, vo francúzskych zámorských departementoch a na Azorách a Madeire. Dotknuté členské štáty stanovia emisné limity pre tieto zariadenia s cieľom znížiť ich emisie do ovzdušia a potenciálne riziká pre ľudské zdravie a životné prostredie.

2. Od 1. januára 2025 nesmú emisie SO₂, NO_x a prachu do ovzdušia z existujúcich stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW prekročiť emisné limity stanovené v tabuľkách 2 a 3 časti 1 prílohy II.

Od 1. januára 2030 nesmú emisie SO₂, NO_x a prachu do ovzdušia z existujúcich stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom menším alebo rovnajúcim sa 5 MW prekročiť emisné limity stanovené v tabuľkách 1 a 3 časti 1 prílohy II.

3. Členské štáty môžu existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktorých prevádzka neprekračuje 500 prevádzkových hodín ročne, ako kľzavý priemer počas obdobia piatich rokov, oslobodiť od požiadavky dodržiavať emisné limity stanovené v tabuľkách 1, 2 a 3 časti 1 prílohy II.

Členské štáty môžu obmedzenie uvedené v prvom pododseku predĺžiť na 1 000 prevádzkových hodín v týchto prípadoch núdze alebo mimoriadnych okolností:

- pre záložnú výrobu elektrickej energie na prepojených ostrovoch v prípade prerušenia hlavnej dodávky elektriny na ostrov,
- pre stredne veľké spaľovacie zariadenia používané na výrobu tepla v prípade výnimočne chladného počasia.

Vo všetkých prípadoch uvedených v tomto odseku sa na zariadenia spaľujúce tuhé palivá uplatňuje emisný limit pre prach 200 mg/Nm³.

4. Existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktoré sú súčasťou malej izolovanej sústavy (SIS) alebo izolovanej mikrosústavy (MIS) musia spĺňať emisné limity stanovené v tabuľkách 1, 2 a 3 časti 1 prílohy II od 1. januára 2030.

5. Do 1. januára 2030 môžu členské štáty oslobodiť existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW od povinnosti dodržiavať emisné limity stanovené v prílohe II za predpokladu, že sa najmenej 50 % výroby využiteľného tepla v zariadení ako kľzavý priemer za päť rokov dodá vo forme pary alebo horúcej vody do verejnej siete na diaľkové vykurovanie. V prípade takéhoto oslobodenia emisné limity stanovené príslušným orgánom nesmú prekročiť 1 100 mg/Nm³ pre SO₂ a 150 mg/Nm³ pre prach.

Do 1. januára 2030 môžu členské štáty oslobodiť stredne veľké spaľovacie zariadenia spaľujúce tuhú biomasu ako hlavné palivo, ktoré sa nachádzajú v zónach, kde je podľa hodnotení na základe smernice 2008/50/ES zabezpečený súlad s limitnými hodnotami uvedenej smernice, od povinnosti dodržiavať emisné limity pre prach stanovené v prílohe II k tejto smernici. V prípade takéhoto oslobodenia emisné limity stanovené príslušným orgánom nesmú prekročiť 150 mg/Nm³ pre prach.

Príslušný orgán v každom prípade zabezpečí, aby nedošlo k spôsobeniu žiadneho významného znečistenia a bola dosiahnutá vysoká úroveň ochrany životného prostredia ako celku.

6. Do 1. januára 2030 môžu členské štáty oslobodiť existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW, ktoré sú využívané na pohon plynových kompresorových staníc potrebných na zaistenie bezpečnosti vnútroštátnych plynárenských prepravných sústav, od povinnosti dodržiavať emisné limity pre emisie NO_x uvedené v tabuľke 3 časti 1 prílohy II.

7. Od 20. decembra 2018 nesmú emisie SO₂, NO_x a prachu do ovzdušia z nových stredne veľkých spaľovacích zariadení prekročiť emisné limity stanovené v časti 2 prílohy II.

8. Členské štáty môžu nové stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktorých prevádzka neprekračuje 500 prevádzkových hodín ročne, ako kľzavý priemer počas obdobia troch rokov, oslobodiť od požiadavky dodržiavať emisné limity stanovené v časti 2 prílohy II. V prípade takéhoto oslobodenia sa na zariadenia spaľujúce tuhé palivá uplatňuje emisný limit pre prach 100 mg/Nm³.

9. V zónach alebo častiach zón, ktoré nespĺňajú limitné hodnoty týkajúce sa kvality ovzdušia stanovené v smernici 2008/50/ES, členské štáty pri jednotlivých stredne veľkých spaľovacích zariadeniach v týchto zónach posúdia v rámci vypracúvania plánov kvality ovzdušia uvedených v článku 23 smernice 2008/50/ES potrebu uplatniť prísnejšie emisné limity, ako sú stanovené v tejto smernici, pričom zohľadnia výsledky výmeny informácií uvedené v odseku 10 tohto článku, za predpokladu, že použitie takýchto hodnôt emisných limitov by účinne prispelo k zjavnému zlepšeniu kvality ovzdušia.

10. Komisia zorganizuje výmenu informácií s členskými štátmi, dotknutými odvetviami a mimovládnyimi organizáciami o úrovniach emisií, ktoré sú dosiahnuteľné za pomoci najlepších dostupných a vznikajúcich technológií, a o súvisiacich nákladoch.

Komisia zverejní výsledky výmeny informácií.

11. Príslušný orgán môže najviac na obdobie šiestich mesiacov udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať emisné limity podľa odsekov 2 a 7 pre SO₂, ak ide o stredne veľké spaľovacie zariadenie, ktoré na tento účel za bežnej prevádzky používa palivo s nízkym obsahom síry, v prípadoch, keď prevádzkovateľ nedokáže tieto emisné limity dodržať z dôvodu prerušení dodávky paliva s nízkym obsahom síry v dôsledku závažného nedostatku daného paliva.

Členské štáty informujú Komisiu v lehote jedného mesiaca o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

12. Príslušný orgán môže udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať emisné limity v zmysle odsekov 2 a 7 v prípadoch, keď sa stredne veľké spaľovacie zariadenie, kde sa používa výlučne plyné palivo, musí výnimočne uchýliť k používaniu iných palív z dôvodu náhleho prerušenia dodávky plynu a z tohto dôvodu musí byť vybavené sekundárnym zariadením na znižovanie emisií. Obdobie, na ktoré sa udelí takáto výnimka, nesmie prekročiť desať dní okrem prípadov, keď prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže odôvodnenosť dlhšieho obdobia.

Členské štáty informujú Komisiu v lehote jedného mesiaca o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

13. Keď sa v stredne veľkom spaľovacom zariadení používajú súčasne dve alebo viac palív, emisný limit sa pre každú znečisťujúcu látku vypočíta takto:

- a) každému jednotlivému palivu sa priradí príslušný emisný limit, ako je stanovený v prílohe II;
- b) určia sa vážené emisné limity jednotlivých palív, ktoré sa získajú vynásobením jednotlivých emisných limitov uvedených v písmene a) tepelným príkonom dodaným každým palivom a následným vydelením výsledku súčtom tepelných príkonov dodaných všetkými palivami, a
- c) vytvorí sa súhrn vážených emisných limitov jednotlivých palív.

Článok 7

Povinnosti prevádzkovateľa

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia vykonávali monitorovanie emisií prinajmenšom v súlade s časťou 1 prílohy III.

2. V prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení používajúcich viaceré palivá sa monitorovanie emisií vykonáva pri spaľovaní paliva alebo zmesi palív, ktoré pravdepodobne dosiahne najvyššiu úroveň emisií a v čase, ktorý zodpovedá normálnym prevádzkovým podmienkam.

3. Prevádzkovateľ vedie záznamy všetkých výsledkov monitorovania a tieto výsledky spracúva tak, aby sa umožnilo overenie dodržiavania emisných limitov v súlade s pravidlami uvedenými v časti 2 prílohy III.

4. V prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení používajúcich sekundárne zariadenie na znižovanie emisií s cieľom splniť emisné limity prevádzkovateľ vedie záznamy alebo informácie, ktoré preukazujú účinnú a nepretržitú prevádzku daného zariadenia.

5. Prevádzkovateľ stredne veľkého spaľovacieho zariadenia si uchováva:

- a) povolenie alebo dôkaz o registrácii príslušným orgánom a prípadne aj jeho aktualizovanú verziu a súvisiace informácie;
- b) výsledky monitorovania a informácie uvedené v odsekoch 3 a 4;
- c) kde sa uplatňuje, záznam prevádzkových hodín ako je uvedený v článku 6 ods. 3 a v článku 6 ods. 8;
- d) záznam o type a množstve palív používaných v zariadení a o akýchkoľvek poruchách alebo výpadkoch sekundárneho zariadenia na znižovanie emisií;
- e) záznam o prípadoch nedodržiavania ustanovení a prijatých opatreniach v zmysle odseku 7.

Údaje a informácie uvedené v písmenách b) až e) prvého pododseku sa uchovávajú najmenej po dobu šiestich rokov.

6. Prevádzkovateľ bez zbytočného odkladu sprístupní príslušnému orgánu na požiadanie údaje a informácie uvedené v odseku 5. Príslušný orgán môže takúto žiadosť predložiť za účelom kontroly súladu s požiadavkami tejto smernice. Príslušný orgán túto žiadosť predloží, ak žiadateľ z radov verejnosti požiada o prístup k údajom alebo informáciám uvedeným v odseku 5.

7. V prípade nedodržania emisných limitov uvedených v prílohe II prevádzkovateľ prijme opatrenia potrebné na zabezpečenie súladu v čo najkratšom čase bez toho, aby boli dotknuté opatrenia požadované podľa článku 8. Členské štáty stanovujú pravidlá pre spôsob, frekvenciu a formát podávania informácií o prípadoch nedodržania emisných limitov zo strany prevádzkovateľov príslušnému orgánu.

8. Prevádzkovateľ poskytne príslušnému orgánu akúkoľvek potrebnú pomoc, aby mu umožnil vykonať inšpekcie a obhliadky na mieste, odber vzoriek a zber akýchkoľvek informácií potrebných na plnenie jeho povinností na účely tejto smernice.

9. Prevádzkovateľ vykonáva nábeh a odstavenie stredne veľkého spaľovacieho zariadenia v čo najkratšom možnom čase.

Článok 8

Kontrola súladu

1. Členské štáty zabezpečia, aby platné hodnoty pre emisie monitorované v súlade s prílohou III neprekročili emisné limity stanovené v prílohe II.
2. Členské štáty vytvoria účinný systém na kontrolu súladu s požiadavkami tejto smernice založený na environmentálnych inšpekciách alebo iných opatreniach.
3. V prípade nesúladu členské štáty zabezpečia, aby okrem opatrení, ktoré prevádzkovateľ prijal podľa článku 7 ods. 7, príslušný orgán vyžadoval od prevádzkovateľa prijatie akýchkoľvek opatrení, ktoré sú potrebné na zabezpečenie súladu bez zbytočného odkladu.

Ak nedodržanie súladu zapríčini výrazné zníženie kvality miestneho ovzdušia, prevádzka stredne veľkého spaľovacieho zariadenia sa pozastaví, až kým nenastane obnovenie súladu.

Článok 9

Zmeny stredne veľkých spaľovacích zariadení

Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že prevádzkovateľ informuje príslušný orgán bez zbytočného odkladu o všetkých plánovaných zmenách stredne veľkých spaľovacích zariadení, ktoré by mali vplyv na uplatnené emisné limity.

Príslušný orgán náležite aktualizuje povolenie alebo registráciu, ak je to potrebné.

Článok 10

Príslušné orgány

Členské štáty určujú príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

Článok 11

Podávanie správ

1. Členské štáty do 1. októbra 2026 a do 1. októbra 2031 predložia Komisii správu obsahujúcu kvalitatívne a kvantitatívne informácie o vykonávaní tejto smernice, o všetkých opatreniach prijatých s cieľom overiť súlad prevádzky stredne veľkých spaľovacích zariadení s touto smernicou a o všetkých opatreniach týkajúcich sa presadzovania tejto smernice vykonaných na tieto účely.

Prvá správa uvedená v prvom pododseku bude obsahovať odhad celkových ročných emisií, pokiaľ ide o SO₂, NO_x a prach zo stredne veľkých spaľovacích zariadení zoradených podľa druhu zariadenia, druhu paliva a kapacitnej triedy.

2. Členské štáty tiež Komisii predložia do 1. januára 2021 správu o odhade celkových ročných emisií CO a všetky dostupné informácie, ktoré sa týkajú koncentrácie emisií CO zo stredne veľkých spaľovacích zariadení zoradených podľa druhu paliva a kapacitnej triedy.

3. Na účely podávania správ uvedených v odsekoch 1 a 2 Komisia členským štátom poskytne elektronický nástroj na predkladanie správ.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov spresní technické formáty na podávanie správ s cieľom zjednodušiť a zefektívniť povinnosti ukladané členským štátom v súvislosti s podávaním správ, pokiaľ ide o informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15.

4. Komisia do dvanástich mesiacov od prijatia správ členských štátov v súlade s odsekom 1 tohto článku a s prihliadnutím na informácie sprístupnené v súlade s článkom 6 ods. 11 a článkom 6 ods. 12 predloží Európskemu parlamentu a Rade súhrnnú správu.

5. Pri plnení povinností vyplývajúcich z odsekov 3 a 4 pomáha Komisii Európska environmentálna agentúra.

Článok 12

Preskúmanie

1. Komisia do 1. januára 2020 preskúma pokrok dosiahnutý v súvislosti s energetickou účinnosťou stredne veľkých spaľovacích zariadení a posúdi prínosy stanovenia minimálnych noriem energetickej účinnosti v súlade s najlepšimi dostupnými technikami.

2. Komisia do 1. januára 2023 posúdi, či je potrebné preskúmať ustanovenia týkajúce sa zariadení, ktoré sú súčasťou malej izolovanej sústavy (SIS) alebo izolovanej mikrosústavy (MIS), ako aj časť 2 prílohy II, na základe najmodernejších technológií.

V rámci tohto preskúmania posúdi aj to, či je v prípade určitých druhov stredne veľkých spaľovacích zariadení potrebné regulovať emisie CO.

Preskúmanie sa preto vykonáva každých desať rokov a jeho súčasťou je aj posúdenie toho, či je vhodné stanoviť prísnejšie emisné limity, najmä pre nové stredne veľké spaľovacie zariadenia.

3. Komisia predloží správu o výsledkoch preskúmaní uvedených v odsekoch 1 a 2 Európskemu parlamentu a Rade a v prípade potreby k správe priloží aj legislatívny návrh.

Článok 13

Zmena príloh

Komisia sa splnomocňuje prijímať delegované akty v súlade s článkom 14 na účel prispôsobenia bodu 2 časti 2 prílohy III technickému a vedeckému pokroku.

Článok 14

Vykonávanie delegovania právomocí

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 13 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 18. decembra 2015. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 13 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť akýchkoľvek delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 13 nadobúda účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor zriadený na základe článku 75 ods. 1 smernice 2010/75/EÚ. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje sa na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak výbor nepredloží žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatní sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 16

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii uvedené ustanovenia najneskôr do 19. decembra 2017 a bezodkladne jej oznámia každú následnú zmenu, ktorá sa ich dotýka.

Článok 17

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 19. decembra 2017. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 18

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 19

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 25. novembra 2015

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
N. SCHMIT

PRÍLOHA I

INFORMÁCIE, KTORÉ MÁ PREVÁDZKOVATEĽ POSKYTNÚŤ PRÍSLUŠNÉMU ORGÁNU

1. Menovitý tepelný príkon (MW) stredne veľkého spaľovacieho zariadenia;
 2. typ stredne veľkého spaľovacieho zariadenia (naftový motor, plynová turbína, dvojpalivový motor, iný motor alebo iné stredne veľké spaľovacie zariadenie);
 3. typ a podiel použitých palív podľa kategórií palív stanovených v prílohe II;
 4. dátum spustenia prevádzky stredne veľkého spaľovacieho zariadenia, alebo ak presný dátum začatia prevádzky nie je známy, dôkaz o skutočnosti, že prevádzka bola spustená skôr ako 20. decembra 2018;
 5. sektor činnosti stredne veľkého spaľovacieho zariadenia alebo prevádzky, v ktorej sa používa (kód NACE);
 6. Očakávaný počet prevádzkových hodín stredne veľkého spaľovacieho zariadenia za rok a priemerné zaťaženie v prevádzke;
 7. kde sa uplatňuje možnosť oslobodenia podľa článku 6 ods. 3 alebo článku 6 ods. 8, vyhlásenie podpísané prevádzkovateľom o tom, že stredne veľké spaľovacie zariadenie nebude v prevádzke dlhšie, ako je počet hodín uvedený v týchto odsekoch;
 8. názov prevádzkovateľa a jeho sídlo a v prípade stacionárnych stredne veľkých spaľovacích zariadení adresa, na ktorej sa zariadenie nachádza.
-

PRÍLOHA II

EMISNÉ LIMITY PODĽA ČLÁNKU 6

Všetky emisné limity stanovené v tejto prílohe sú vymedzené pri teplote 273,15 K, tlaku 101,3 kPa a po korekcii obsahu vodných pár v odpadových plynoch a pri štandardnom obsahu O₂, ktorý predstavuje 6 % pre stredne veľké spaľovacie zariadenia používajúce tuhé palivá, 3 % pre stredne veľké spaľovacie zariadenia iné ako motory a plynové turbíny používajúce kvapalné a plynové palivá a 15 % pre motory a plynové turbíny.

ČASŤ 1

Emisné limity pre existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia

Tabuľka 1

Emisné limity (mg/Nm³) pre existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW iné ako motory a plynové turbíny

Znečisťujúca látka	Tuhá biomasa	Ostatné tuhé palivá	Plynový olej	Kvapalné palivá iné ako plynový olej	Zemný plyn	Plynné palivá (iné ako zemný plyn)
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Prach	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Táto hodnota sa neuplatňuje v prípade zariadení spaľujúcich výlučne drevnú tuhú biomasu.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ v prípade zariadení spaľujúcich slamu.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z koksárenských pecí v železiarskom a oceliarskom priemysle.

Tabuľka 2

Emisné limity (mg/Nm³) pre existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW iné ako motory a plynové turbíny

Znečisťujúca látka	Tuhá biomasa	Ostatné tuhé palivá	Plynový olej	Kvapalné palivá iné ako plynový olej	Zemný plyn	Plynné palivá (iné ako zemný plyn)
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Prach	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Táto hodnota sa neuplatňuje v prípade zariadení spaľujúcich výlučne drevnú tuhú biomasu.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ v prípade zariadení spaľujúcich slamu.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ v prípade zariadení s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.

⁽⁴⁾ Do 1. januára 2030, 850 mg/Nm³ v prípade zariadení spaľujúcich ťažký vykurovací olej s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z koksárenských pecí a 200 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z vysokých pecí v železiarskom a oceliarskom priemysle.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ v prípade bioplynu.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ v prípade zariadení s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.

Tabuľka 3

Emisné limity (mg/Nm³) pre existujúce motory a plynové turbíny

Znečisťujúca látka	Druh stredne veľkého spaľovacieho zariadenia	Plynový olej	Kvapalné palivá iné ako plynový olej	Zemný plyn	Plynné palivá (iné ako zemný plyn)
SO ₂	Motory a plynové turbíny	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motory	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Plynové turbíny ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Prach	Motory a plynové turbíny	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ v prípade bioplynu.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z koksárenských pecí a 65 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z vysokých pecí v železiarskom a oceliarskom priemysle.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ v týchto prípadoch:

i) v prípade naftových motorov, ktorých konštrukcia sa začala pred 18. májom 2006;

ii) v prípade dvojpalivových motorov v kvapalnom režime.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ v prípade motorov s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ v prípade motorov s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW. 225 mg/Nm³ v prípade motorov s menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ v prípade dvojpalivových motorov v kvapalnom režime.⁽⁷⁾ Emisné limity sa uplatňujú iba pri zaťažení nad 70 %.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ v prípade zariadení s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.

ČASŤ 2

Emisné limity pre nové stredne veľké spaľovacie zariadenia

Tabuľka 1

Emisné limity (mg/Nm³) pre nové stredne veľké spaľovacie zariadenia iné ako motory a plynové turbíny

Znečisťujúca látka	Tuhá biomasa	Ostatné tuhé palivá	Plynový olej	Kvapalné palivá iné ako plynový olej	Zemný plyn	Plynné palivá (iné ako zemný plyn)
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Prach	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Táto hodnota sa neuplatňuje v prípade zariadení spaľujúcich výlučne drevnú tuhú biomasu.⁽²⁾ Do 1. januára 2025, 1 700 mg/Nm³ v prípade zariadení, ktoré sú súčasťou SIS alebo MIS.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z koksárenských pecí a 200 mg/Nm³ v prípade nízkovýhrevných plynov z vysokých pecí v železiarskom a oceliarskom priemysle.⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ v prípade bioplynu.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW.⁽⁶⁾ Do 1. januára 2025, 450 mg/Nm³ v prípade spaľovania ťažkého vykurovacieho oleja s obsahom 0,2 % až 0,3 % dusíka a 360 mg/Nm³ v prípade spaľovania ťažkého vykurovacieho oleja s obsahom menej ako 0,2 % dusíka v prípade zariadení, ktoré sú súčasťou SIS alebo MIS.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW; 30 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 5 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW.

Tabuľka 2

Emisné limity (mg/Nm³) pre nové motory a plynové turbíny

Znečisťujúca látka	Druh stredne veľkého spaľovacieho zariadenia	Plynový olej	Kvapalné palivá iné ako plynový olej	Zemný plyn	Plynné palivá (iné ako zemný plyn)
SO ₂	Motory a plynové turbíny	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Motory ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Plynové turbíny ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Prach	Motory a plynové turbíny	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Do 1. januára 2025, 590 mg/Nm³ v prípade naftových motorov, ktoré sú súčasťou SIS alebo MIS.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ v prípade bioplynu.

⁽³⁾ Motory s prevádzkou 500 až 1 500 hodín ročne môžu byť oslobodené od povinnosti dodržiavať tieto emisné limity, ak uplatňujú primárne opatrenia na znižovanie emisií NO_x a spĺňajú emisné limity uvedené v poznámke pod čiarou č. 4.

⁽⁴⁾ Do 1. januára 2025 v prípade SIS a MIS 1 850 mg/Nm³ pre dvojpalivový motor v kvapalnom režime a 380 mg/Nm³ v plynnom režime; 1 300 mg/Nm³ pre naftové motory s RPM ≤ 1 200 ot./min. s celkovým menovitým tepelným príkonom menším alebo rovnajúcim sa 20 MW a 1 850 mg/Nm³ pre naftové motory s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW; 750 mg/Nm³ pre naftové motory s RPM > 1 200 ot./min.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ v prípade dvojpalivových motorov v kvapalnom režime.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ v prípade naftových motorov s celkovým menovitým tepelným príkonom menším alebo rovnajúcim sa 20 MW s RPM ≤ 1 200 ot./min.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ v prípade dvojpalivových motorov v kvapalnom režime.

⁽⁸⁾ Tieto emisné limity sa uplatňujú iba pri zaťažení nad 70 %.

⁽⁹⁾ Do 1. januára 2025, 550 mg/Nm³ v prípade zariadení, ktoré sú súčasťou SIS alebo MIS.

⁽¹⁰⁾ Do 1. januára 2025, 75 mg/Nm³ v prípade naftových motorov, ktoré sú súčasťou SIS alebo MIS.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ v prípade zariadení s celkovým menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 5 MW.

PRÍLOHA III

MONITOROVANIE EMISÍ A POSÚDENIE DOSIAHNUTIA SÚLADU

ČASŤ 1

Monitorovanie emisií zo strany prevádzkovateľa

1. Pravidelné merania sa vyžadujú prinajmenšom:
 - každé tri roky v prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW,
 - každý rok v prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW.
2. Ako alternatíva frekvencií opakovaní uvedených v bode 1, môžu byť v prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje článok 6 ods. 3 alebo článok 6 ods. 8, vyžadované pravidelné merania minimálne vždy po uplynutí tohto počtu prevádzkových hodín:
 - trojnásobok maximálneho priemerného počtu prevádzkových hodín za rok, ktorý sa použije podľa článku 6 ods. 3 alebo článku 6 ods. 8 v prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom rovnajúcim sa alebo väčším ako 1 MW a menším alebo rovnajúcim sa 20 MW,
 - maximálny priemerný počet prevádzkových hodín za rok, ktorý sa použije podľa článku 6 ods. 3 alebo článku 6 ods. 8 v prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW.

Frekvencia pravidelných meraní nesmie byť nikdy nižšia ako raz za päť rokov.

3. Merania sa vyžadujú iba v prípade:
 - a) znečisťujúcich látok, pre ktoré je stanovený emisný limit v tejto smernici pre príslušné zariadenie;
 - b) CO v prípade všetkých zariadení.
4. Prvé merania sa vykonávajú do štyroch mesiacov po udelení povolenia alebo registrácii zariadenia alebo po dátume začatia prevádzky podľa toho, čo nastane neskôr.
5. Ako alternatívu meraní uvedených v bodoch 1, 2 a v bode 3 písm. a) týkajúcich sa SO₂ možno na určovanie emisií SO₂ používať iné postupy, ktoré sú overené a schválené príslušným orgánom.
6. Členské štáty môžu ako alternatívu k pravidelným meraniam uvedeným v bode 1 vyžadovať kontinuálne merania.

V prípade kontinuálnych meraní podliehajú automatizované systémy merania kontrole prostredníctvom paralelných meraní referenčnými metódami najmenej raz ročne a prevádzkovateľ o výsledkoch týchto kontrol informuje príslušný orgán.

7. Odbery vzoriek a analýza znečisťujúcich látok a merania prevádzkových parametrov, ako aj prípadné alternatívne merania, ako sa uvádza v bodoch 5 a 6, sú založené na metódach umožňujúcich spoľahlivé, reprezentatívne a porovnateľné výsledky. Predpokladá sa, že túto požiadavku spĺňajú metódy, ktoré sú v súlade s harmonizovanými normami EN. Počas každého merania musí zariadenie fungovať v stabilných podmienkach a byť zaťažené reprezentatívne a rovnomerne. V tejto súvislosti sa doba nábehu a odstávovania nezapočítavajú.

ČASŤ 2

Posúdenie dosiahnutia súladu

1. V prípade pravidelných meraní sa emisné limity uvedené v článku 6 považujú za dodržané, ak výsledky každej série meraní alebo iných postupov definovaných a určených v súlade s pravidlami stanovenými príslušným orgánom nepresahujú príslušnú hodnotu emisného limitu.

2. V prípade kontinuálnych meraní sa súlad s emisnými limitmi uvedenými v článku 6 posudzuje tak, ako je uvedené v bode 1 časti 4 prílohy V k smernici 2010/75/EÚ.

Validované priemerné hodnoty sa určujú podľa bodov 9 a 10 časti 3 prílohy V k smernici 2010/75/EÚ.

3. Na účely výpočtu priemerných hodnôt emisií sa neberú do úvahy hodnoty namerané počas období uvedených v článku 6 ods. 11 a v článku 6 ods. 12, ako aj počas doby nábehu a odstavenia.
-